

Den utan ghenayrah är den utan Religion

Ibn Al-Qayyim [rahimahullaah] sade,

”Och Dayyouth är den mest avskvärde av Allåhs skapelse, och Jennah är förbjudet för honom [på grund av hans brist av Ghayrah - avundsjuka].

Basen av denna Religion är Ghayrah, och den som är utan Ghayrah är en utan Religion, därför att Ghayrah skyddar hjärtat och livar upp kroppsdelarna, och skyddar en från ondska och skamlöshet, och bristen av Ghayrah dödar hjärtat så att kroppsdelarna dör, så att det finns inte ens kvar skydd från [mindre saker].

Och exemplet av Ghayrah i hjärtat är exemplet av styrkan som skyddar en från sjukdom och bekämpar det, så om styrkan försvinner, kommer han möta sjukdomen, och han kommer inte finna någonting att skydda sig själv med från det, så sjukdomen kommer att inrätta sig själv [inom honom] och förstöra honom.”

Ad-Daa’ Wad-Dawaa’, s.77

Ibn Al-Qayyim (rahimahullah) var en framstående islamisk lärd och tänkare från 1300-talet (den åttonde hijri-året). Han föddes år 1292 (691 Hijri) i Damaskus, Syrien, och gick bort år 1350 (751 Hijri). Ibn Al-Qayyim är mest känd för sina bidrag inom islamisk teologi, jurisprudens (fiqh), och spiritualitet.

Han var en nära student och följeslagare till Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyyah, och hans arbete byggde ofta vidare på sin lärars idéer. Ibn Al-Qayyim skrev flera verk som fortfarande används som referens inom islamiska studier och spirituellt vägledning. Några av hans mest kända böcker inkluderar ”Madarij As-Salikeen,” ”Zaad Al-Ma’ad,” och ”Al-Fawaid.”

Han var särskilt engagerad i att förklara Koranens och Sunnans djupare betydelser, och han betonade vikten av hjärtats renhet, uppriktighet i dyrkan, och att följa Profeten Muhammad (fred och välsignelser över honom). Hans arbete är älskat för dess enkelhet, djup, och fokus på att föra människor närmare Allah.

